

ten, „så snart boet er taget under behandling, hvorved i denne henseende forstås for konkursboers vedkommende konkursens begyndelse (jfr. konkurslovens § 50) for andre boers vedkommende den første forretnings påbegyndelse“. Lovens henvisning til konkurslovens § 50 betyder, at konkursboet anses for påbegyndt, når konkursbegæring er indgivet. For „andre“ boers vedkommende anses bobehandlingen for påbegyndt ved begyndelses- eller registreringsforretningen, jfr. U.f.R. 1934.375. Afgiftspligten indtræder altså ikke ved dødsfaldet eller ved indgivelse af begæring om, at boet må blive taget under behandling, selv om disse tidspunkter har betydning i visse henseender. Tvangsakkordloven indeholder ingen bestemmelser om, hvornår afgiftspligten indtræder. Den må derfor i overensstemmelse med skifteafgiftslovens § 2, stk. 1, sidste led, indtræde, når forhandling om tvangsakkord åbnes. Spørgsmålet vides ikke at have været aktuelt.

Lovens henvisning til konkurslovens § 50 har formentlig ikke anden betydning end den, at afgiften skal beregnes af alle aktiver, der inddrages under konkursbehandlingen, herunder også af aktiver, der inddrages som følge af afkræftelse, hvilket må anses som selvfølgeligt.

Det foreslås herefter i *stk. 1*, at afgiftspligten i konkursboer og ved forhandling om tvangsakkord indtræder, når skifteretten træffer bestemmelse om, at konkursbehandling skal finde sted eller forhandling om tvangsakkord åbnes, og i andre boer, når den første forretning påbegyndes.

I *stk. 2* foreslås, i overensstemmelse med skifteafgiftslovens § 2, stk. 2, at afgiftspligten, når en bobehandling genoptages indtræder, når den første forretning under genoptagelsen påbegyndes.

Til § 35.

De nugældende regler om *forfaldstid* for skifteafgiften findes i skifteafgiftslovens § 4 og i § 10 i eksekutortilsynslovens af 20. april 1926.

For de boer, der behandles til ende af skifteretten eller af eksekutorer, forfalder afgiften ved skiftets slutning. Tilsvarende regel findes for arveafgiftens vedkommende i arveafgiftslovens § 24, stk. 1. Skal der i et eksekutorbo udfærdiges foreløbig opgørelse efter arveafgiftslovens § 24, stk. 2, skal også skifteafgiften indbetales, jfr. eksekutortilsynslovens § 10.

Stk. 1, nr. 1. Da det findes mest rationelt, at skifteafgiften i de af skifteretterne behandlede boer forfalder, når udlodning kan ske, d. v. s. når opgørelsen er upåankelig, foreslår man den gældende regel opretholdt for disse boer med en lidt ændret formulering.

Nr. 2. På grund af eksekutorbehandlingens ad-

ministrative karakter anser man det derimod for principielt rigtigst, at skifteafgiften, hvad enten den skal indbetales på grundlag af en foreløbig eller en endelig opgørelse, forfalder efter samme regler som arveafgiften. Der henvises i øvrigt til § 65 vedrørende klager over skifteafgiften, hvori samme princip er fulgt.

Nr. 3. Er et bo, der har været under skifterettens behandling, udleveret den længstlevende ægtefælle til hendsiden i uskiftet bo eller lodtagerne til privat skifte, er forfaldstiden i skifteafgiftslovens § 4, stk. 2, fastsat til 6 måneder efter udleveringen. Denne regel omfatter ikke alene dødsboer, men også separations- og skilsmisseboer samt „andre boer“, der har været taget under behandling efter bestemmelsen i skifteafgiftslovens § 82, og formentlig også konkursboer, der udleveres fallenten i medfør af konkurslovens § 50 eller § 98. Afgiften efter tvangsakkordlovens § 38 forfalder formentlig ved akkordsagens afslutning.

Disse regler synes ikke helt hensigtsmæssige.

Skal der i et dødsbo, der er udleveret til privat skifte, betales arveafgift, må det anses for den naturligste løsning, at skifte- og arveafgifter forfalder samtidigt, og man har derfor valgt at foreslå, at skifteafgiften i sådanne boer skal forfalde samtidig med arveafgiften.

Nr. 4. For alle andre boers vedkommende foreslår man, at afgiften skal forfalde til betaling, når de afgiftspligtige modtager meddelelse om afgiftsberegningen. Denne regel omfatter således ekstrarede dødsboer, i hvilke der ikke skal svares arveafgift, separations- og skilsmisseboer, „andre boer“, der er udleveret til videre privat skifte, konkursboer, der er udleveret skyldneren i medfør af konkurslovens § 50 eller § 98, og tvangsakkordboer.

Til § 36.

Paragraffens stk. 1-5 træder i stedet for reglerne i skifteafgiftslovens § 4 om *ansvaret for afgiftens indbetaling*.

I konkursboer og dødsboer, der skiftes offentligt straks efter dødsfaldet, er aktiverne som regel i skifterettens eller eksekutors varetægt. Herfra gælder dog vigtige undtagelser. Udleveres et bo, der har været under offentlig behandling ved skifteretten, af denne til fortsat privat skifte, overgår rådigheden over aktiverne til lodtagerne. Når en ægtefælle skifter med førstafdødes arvinger, beholder han efter reglerne i skiftelovens § 58 rådigheden over sin bodel, hvis han skifter straks efter førstafdødes død, og over hele boet, dersom han først skifter efter at have hendsiddet i uskiftet bo. På samme måde beholder to ægtefæller, der skifter i levende live, efter skiftelovens § 66 hver især rådigheden over sin bodel.